

A la recerca d'un tresor empordanès

NURI SALVADOR

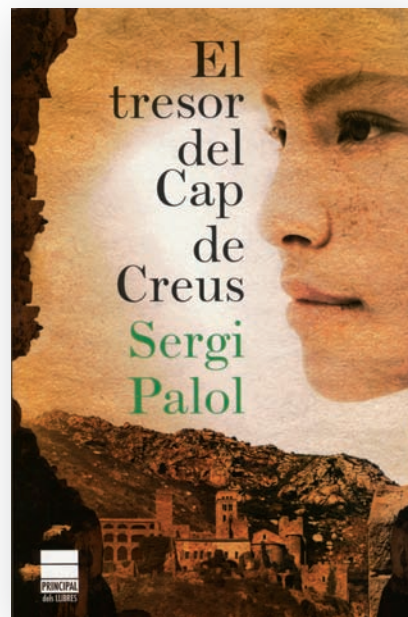
Sergi Palol ha escrit la seva primera novel·la emmarcant-la en uns espais que, acompanyats per la tramuntana, es converteixen en el marc perfecte on fer avançar les diverses trames que s'hi creuen. Si bé l'escena inicial se situa a la Universitat de Girona, en una d'aquelles aules on, si l'hora acompanya, és més fàcil perdre's en les postes de sol gironines que seguir les explicacions del professor, aquest és només el punt de partida.

Ràpidament anirem cap al Port de la Selva i els fantàstics indrets que l'envolten, però no només ens traslladarem geogràficament sinó que també farem un viatge en el temps. Recularem fins als anys 20 del segle passat, quan els primers turistes arribaven als pobles costaners de l'Alt Empordà, època en què l'avi de la protagonista vivia una infantesa feliç i en la qual, des del castell de Sant Salvador

de Verdera, l'autor ens va fent recular més i més en el temps, fins a la fundació del monestir de Sant Pere de Rodès, tot cercant un tresor.

Però no és un viatge en línia recta sinó que té moltes anades i vingudes. I aquestes sortides del camí ens porten a recular només un mes del punt de partida i a fixar l'atenció en un altre personatge, la mare de la protagonista que, a través de la seva feina com a periodista, ens conduirà directament als anys 60 i a una visita que Franco va fer al Port de la Selva, tot fixant l'atenció en una fotografia en què apareix el seu oncle. I aquesta imatge i les incògnites que l'acompanyen portaran també aquest personatge als voltants del Cap de Creus. Aquests viatges en el temps, Palol els acompanyarà amb l'aparició de personatges històrics, alguns amb el seu propi nom i d'altres utilitzant detalls de la seva biografia però sense esmentar-los explícitament, com és el cas de Francesc Cambó.

D'altra banda, encara que la novel·la comenci amb uns versos de J.V. Foix i això ens indueixi a pensar que l'autor li vol retre homenatge, quan acabem de

SERGI PALOL

El tresor del Cap de Creus

Principal de llibres, 2011

250 pàgines

JOAN SELS I JOU

**Vilamalla
és el meu poble**

Ajuntament de Vilamalla
Any: 2011
Pàgines: 160.

Joan Sels i Jou recupera en aquest llibre els records i les vivències al poble on hauria nascut si la guerra no ho hagués impedit.

Aquests viatges en el temps, Palol els acompanyarà amb l'aparició de personatges històrics, alguns amb el seu propi nom i d'altres utilitzant detalls de la seva biografia però sense esmentar-los explícitament, com és el cas de Francesc Cambó

llegir-la no estem gaire segurs que sigui així. Tot i que cita en diverses ocasions, a vegades massa forçadament, el vers inicial del poema, a través de les reflexions de la protagonista i aïllant uns versos de la resta del poema, Palol ha convertit un dels poemes més bells de reivindicació dels Països Catalans en uns versos escrits per fer-se ressò d'una xafarderia de poble.

Si l'autor lloa l'excel·lent domini de la llengua de Foix aquest és precisament el seu punt feble. A cada capítol hi trobem alguna errada lingüística: expressions que són calcs del castellà, absència de pronoms necessaris o a la inversa... I aquestes errades entorpeixen la lectura d'una novel·la que, si no fos per aquesta descurança, consideraríem prou reeixida.